

Слово... Здавалось би звичайна сукупність літер, які позначають певну річ, чи стан. Чи вимовлене, чи написане, воно є невід'ємною складовою людини, бо дарує їй здатність висловлювати свої думки та комунікувати з іншими. Але за цими літерами ховається щось глибше, ховається велика сила. Навіть одне сказане слово може сильно вплинути на адресата. Тому люди здавна розуміли, що слово є потужною зброєю, яку можна використати і на добро і на зло. Як слова апостольської проповіді змінювали обличчя цілих суспільств, вносячи у них Христа й наближаючи до Бога, так слова Гітлера чи Сталіна вводили в оману багатомільйонні натовпи, скеровуючи їх в глибоку прірву. Зимовий номер семінарійного часопису має завдання продемонструвати велику силу слова, закликати до його позитивного використання і застерегти перед негативним вживанням. І показати, що все ж таки Боже слово і слова, сказані з доброю метою, мають більшу силу за слово зле.

У вступній статті о. Мирон Бендик роздумує над величезною могутністю біблійного слова («Слово Боже в Біблії»). Зі статті Романа Садового читач дізнається про поширення Божого слова світом, та про рясні плоди апостольської проповіді («Проповідуйте Євангеліє всякому творінню»). Про феномен мови, його значення для людської спільноти пише Андрій Кітик («Мова – дар, чи покарання?»). Михайло Бринько ставить питання про мову молитви («Religare з Богом, або коротко про церковний стиль української мови»). Чому пустослів'я шкодить людині і як подолати його мовчанням, згідно вчення Біблії та Святих Отців, читач зрозуміє з і статті Андрія Витівського «Згадаймо про гідність наших вуст!». Іван Гавриляк розповість, чим небезпечна брехня, і чому слід робити вибір на користь правди («Брехня або правда? – Вибір за тобою!»). Стаття Василя Салія дозволить читачам заглибитись у «Таємницю імені».

На гранях часу:

Редколегія поспілкувалась з головним редактором епархіального часопису «Жива вода» о. Михайлом Бучинським, який поділився з читачами тонкощами і особливостями християнської журналістики. Психолог Мар'яна Бісик запропонувала «5 правил спілкування», які зроблять бесіду приємною й конструктивною і дозволять уникнути непорозумінь, конфліктів. «Як потрібно звертатись до духовних осіб?» - на це питання дає вичерпну відповідь Володимир Литвин. Євген Карпінєць у своїй статті демонструє один з негативних виявів слова – сквернослів'я («Сквернослів'я: Quo vadis?»). Про Руську Трійцю – тих хто спричинився до розвитку українського слова, пише Олег Шагала («Будителі українського слова»). Традиційно Андрій Нискогуз радить читачам роздумати над книгою Г. К. Честертон «Святий Франциск Асизький» («Святий, що молився до сонця»), а п. Ігор Бриндак над фільмом «Питання віри» («І мовив Господь»).

Подих шкіни:

Чого нас вчить притча про сіяча читач дізнається зі статті Володимира Тухляна «Зерно Слова Божого». П. Ендрю Квінлан торкається питання літургійної музики («Слово сталося музкою»). У рубриці «Ікона» о. Михайло Олійник розповість про особливості Вишенської школи іконопису («Місто Вишня, як малярський осередок XVII – сер. XVIII ст»). Про силу слова у молитві пише о. Олег Чупа у статті «Молитовне багатство Церкви і особиста молитва».

Семінарія:

Тут традиційно читачеві пропонуються авторські вітання семінаристів, літопис з представленням подій, які відбулись у семінарії за останні місяці та призовий кросворд.